

کل جام جمادی

پرونده‌ای درباره مهدی ترابی، هافبک پرسپولیس که کارشناسان او را مؤثرترین بازیکن لیگ برتر نوزدهم فوتبال ایران می‌دانند

مهدی ترابی در گفت و گو با «وطن امروز»: مغز و شویم فوتبال تنبیه مان می کند

با یادداشت‌هایی از مجید جلالی، ابراهیم صادقی و روزبه شاه علیدوست

لزوم پرهیز از شرطی کردن اقتصاد کشور

در کشور، اهتمام به استغال، مهار تورم، رانه راهکار برای خمنشدن پشت مردم زیر بار تورم افسارگسیخته و یافتن راه حل برای افزایش ارزش پول ملی بود.

نظام مالی و پولی کشور نیاز به مدیریت فنی دارد، مرکز قانون گذاری کشور باید در این مدیریت سهم تقینی را داد، صدور نفت امروز به کمترین میزان خود رسیده و مجلس باید ترتیبی اختاد کند که بودجه آینده بدون اتکابه نفت باشد، مسکن، ازدواج و تسهیل مسیر آن، مسأله فرزندآوری و جلوگیری از حرکت کشور به سمت پیری و مدیریت فضای مجازی که اکنون از طریق مدیریت آن در حال طراحی فته سوم علیه جمهوری اسلامی ایران است و رساله‌ها از آن به عنوان تاسیستان داغ یاد می‌کنند که عمدتاً تمرکز دشمن بر روی فضای مجازی است، نکات مهم است که باید توسط مجلس باید شان: فرمی،

۱- پیشکسوتانی از نمایندگان مجلس که در ادوار
لذت‌نشسته بودند در این مجلس حضور دارند.
این نخستین بار است که رهبر بزرگوار انقلاب از
تلیلیات یک مجلس با این مشخصات یاد می‌کند و
نمین است که امید مردم به نمایندگان انقلایی، قوی
جوانان پرانگیزه و مدیرانی که قبلاً در چندچون
جرأ بودند و الان در مقام تقاضی برآمداند، برای
صلاح امور زیاد است.
رهبر انقلاب ع توصیه فوق العاده مهم به نمایندگان
قلاقلی داشتند و فرمودند: «اید نیت خود را خالص
ننید، فقط برای مردم کار کنید از جودگی پر هیز
ننید، به سوگند نمایندگی خود فکر کنید؛ بویژه در باره
اسداری از اسلام و دستاوردهای نظام، روی مسائل
تلیلیدی و اصلی تمرکز کنید و از حاشیه پردازی پر هیز
ننید، اولویت بندی نسبت به مسائل کشور را بشناسید»، اولویت‌های
اشید و مسائل کشور را بشناسید»، اولویت‌های

بازگشت همه به سوی اوست
همکار گرامی جناب آقای محمد رضا کردلو
صیبیت وارد راه به جناب‌العالی تسلیت عرض نموده: برای آن مرحومه غفران و آمرزش
و برای شما و خانواده محترم صبر و اجر از درگاه حضرت احادیث مسأله داریم
وطن امروز

چگونه دهک‌های پایین از تورم بهره‌مند شوند

فراقتادی خواهد داشت چنانکه در شرایط فعلی نیز شاهد این مسأله هستیم، در این شرایط دولت و مجلس برای کاهش تبعات این موضوع باید شرایطی را فراهم کنند که دهکهای پایین درآمدی نیز مانند بخشی از دهکهای متوسط از برخی منافع تورم بهرهمند شوند، اگر چه این قبیل اقدامات درمان اقتصاد بیمار ایران نیست اما بیشتر شک ممکن است که بیمار برای کاهش دردهای خود و حتی ادامه حیات به آن نیازمند است. تنها راه منتفع کردن دهکهای پایین از وضعیت تورمی امروز، افزایش ثروت و درآمدهای این دهکهای است. در این راستا با توجه به وضعیت فعلی کشور ۲ پیشنهاد عمده وجود دارد.

یک: تخصیص بنزین به افراد به جای خودرو، می‌تواند هر فرد دارای کد ملی در ایران را ماهانه، مالک حجم مشخصی از بنزین کند. تفاوت این طرح با اجرای هدفمندی یارانه‌ها این است که با گذشت زمان از ارزش پول پرداختی کاسته نشده و تمام شهر و ندان به جای دریافت میزان مشخصی از یارانه نقدی ماهانه، حجم مشخصی از بنزین در کارت‌های اعتباری شان شارژ خواهد شد. طبیعی است در این شرایط میزان قدرت خرید ناشی از فروش بنزین برای این افراد طی سال‌های آینده با کاهش مواجه نخواهد شد، چرا که ارزش یا به عبارتی قدرت خرید بنزین ماهیانه این افراد متناسب با شرایط تورمی کشور افزایش خواهد یافت. از این طرح می‌توان به عنوان یکی از اهدای ایجاد درآمد پایدار برای دهکهای پایین درآمدی نام برد.

دو: واگذاری مرحله دوم سهام عدالت- فارغ از تکمیل مرحله نخست به معنای دریافت سهام از سوی جاماندگان یا افرادی که ثبت‌نام نکرده‌اند- صرفاً به دهکهای پایین و افراد تحت حمایت نهادهای حمایتی، می‌تواند به عنوان راهکاری برای توزیع ثروت و حتی به محلی برای ایجاد درآمدهای پایدار این دهکهای تبدیل شود. این توجه به نتایج اقتصادی این انتظار

هستند. بدھکاران کلان به نظام بانکی کشور و حتی دولت به عنوان بزرگترین بدھکار به بخش‌های مختلف رامی تو ان منتفعان بزرگ افزایش تورم در کشور دانست چرا که با کاهش ارزش پول ملی عملالارزش بدھی آنها بشدت کاهش می‌یابد. گروه دوم نیز ثروتمندان و افرازی دارای سرمایه‌های کلان و کالاهاي بادام هستند که با افزایش نرخ ارز و نرخ تورم بر میزان ارزش و قيمت دارایی‌های آنها افزوده شود. همه مابراهاین جمله را شنیده‌ایم که افزایش تورم، ثروتمندان را ثروتمندت کرده و فقر را فقیرتر می‌کند. دلیل اصلی این موضوع وجود ثروت و دارایی سپیار در اختیار ثروتمندان و عده مالکیت یا دارایی برای خانواده‌های فقیر و دهکه‌های پایین درآمدی است. به بیان دیگر تورم بیشترین فشار را به گروهی از جامعه وارد می‌کند که کمترین دارایی و سرمایه را در اختیار دارند.

در ماههای اخیر برخی افراد و خانواده‌ها که در طبقه متوسط جامعه یعنی دهکه‌های ۴ تا ۷ دستبندی می‌شوند اگر چه از این نوسانات ارزی و کاهش ارزش پول ملی بشدت آسیب دیده و گاه بخش قابل توجهی از توانایی و قدرت خرد خود را از دست داده‌اند اما این حال به واسطه تملک دارایی‌های چون اوراق بهداشت خودرو، طلا، زمین... دارایی‌های آنها نیز متناسب با افزایش تورم افزایش یافته و همین موضوع به لحاظ روانی تا حدودی موجب آرامش و احساس رضایت این دهکها شده است. در مقابل گروهی از جامعه که اکثر مترین دارایی برخوردارند بیشترین آسیب را از کاهش ارزش پول ملی خواهند دید، چرا که هیچ دارایی قابل ذکری ندارند تا ارزش آن متناسب با کاهش ارزش پول ملی افزایش یابد. در واقع با افزایش شدید تورم دهکه‌های پایین جامعه از آجایا که کمترین کالای سرمایه‌ای را در اختیار دارند کمترین منفعت را از تورم برده و به واسطه کاهش قدرت خرد خوب بیشترین

میثم مهرپور: بدون شکل گیری «اقتصاد تحریم محور»
یکی از مشکلات سیاست خارجی ایران است؛ مشکلی که در هیچ توسعه یافته‌ای دیده نمی‌شود و شاید در بدین حالت بتوان گفت چیز حدود ۱۰ کشور نزدیکی کشور (در تورم ساختاری) اند. کنترل و مهار تورم را می‌توان پیش شرطها و الامات توسعه و پیشرفت اقتصاد کشورها دانست به نحوی که هیچ کشور پیش‌فرش حوزه اقتصاد شاهد تورم‌های ساختاری و رقمهای باشند. اگر چه سال‌های است دولتمردان ایرانی اتفاقی کردند تورم سخن گفته و این موضوع بر نامه‌های توسعه به عنوان هدف‌گذاری تورمی شده است اما در نیم قرن اخیر این هدف‌گذاری محقق نشده و در صورت تحقق هم، با معلوم بی‌تحرکی دولت‌هار اقتصادی و یا موقوت و گذرابوی باشند. اگر چه اصلاح ساختاری اقتصاد که به کنترل و مهار تورم خواهد شد باید به یک اقتصاد ایران ماند کاهش قدرت خربد، کاهش ارزی، تغییرات گروههای کالایی برای تخصیص افزایش نرخ ارز و... نشانگر این است که تورم طی یکی دو سال آینده آن هم باشد. سال‌های قبل میهمان سفره ما ایرانی‌ها خواهند موضع تورم و کاهش قدرت خربد، کاهش ارزی، اخیر و عدم جبران آن از طریق افزایش درآمد حمایت‌های دولتی، موجب شده دایره فقر و افزایش یافته و شاهد یک جایه‌جایی و تغییر معنی در دهکنی‌های درآمدی جامعه باشیم، به که در سال‌های گذشته دهکنی‌های درآمدی «اقشار فقیر و کم درآمد جامعه» و دهکنی‌های «دهکنی‌های برخوردار جامعه» به شمار می‌رفتند. میان جمعیت حاضر در دهکنی‌های ۷۰ تا ۹۰ «اقشار و جمعیت متوسط جامعه» بودند؛ موضوع با توجه به نوسانات شدید نرخ ارز و کاهش ارزی و قدرت خربد یارانه‌های حمایتی دولت از جمله نندی و یارانه میعشتی، باعث شده گستره افزایش یافیت شود. از سوی دیگر اگرچه بدو تورم‌های شدید و کاهش ارزش بول ملی برای مخرب و زیان اور است اما معمولاً ۲ گروه از این (افاش، تهم) متفق می‌شوند: گو و او، بد و غرب و بانیان شکل گیری «اقتصاد تحریم محور» مطرح شده است، در بازخوانی سلسه رفتارهای تاثیرگذار بر حوزه سیاست داخلی کشور (در پروسه برگزاری مذاکرات هسته‌ای و انعقاد برنامه از سال ۹۲) لازم است نکاتی را منظر قرار دهیم. یکی از تئوری‌های کاربردی در توجیه «قلیل‌سازی» یا «ایجاد هراس کاذب» در یک ساختار سیاسی-اجتماعی محسوب می‌شود. این نظریه که توسعه «هاوارد سول‌بکر» و دیگر جامعه‌شناسان مشهور ارائه و تشریح شده است، بخوبی نشان می‌دهد چگونه عده‌ای با چسباندن «برچسب منفی» به منتقدان، به اهداف کوتاه‌مدت خود دست پیدا می‌کنند. به نظر مرسد این تئوری قابلیت زیادی برای تشریح فضای داخلی کشور در دوران انعقاد برنامه دارد. دولت یازدهم، در همان آغاز شکل گیری انتقادات دلسویانه و هشدارهای اندکی که معطوف به سند برنامه و آسیب‌های بالقوه و بالفعل حقوقی آن بود، از منتقدان، تحت عنوان «دولایپس» یاد کرد! متعاقباً، دولت با تصویرسازی کاذب از کسانی که آنها را «لروگویان»، «افراد تندرو»، «فاراطلیون»، «تحریمی»، «لروگویان»، «افراد تندرو»، «فاراطلیون» و... نامید. این «برچسب‌ها» به اندازه‌ای از سوی جریان طرفدار برنامه و دولت تکرار شد تا کلمه «دولایپس» به یک «کلیدوازه سلیمانی» و «بازارزنه» در جامعه تبدیل شد.

در این تصویر مجازی، دولایپس کسانی بودند که چشم دیدن بهبود اوضاع اقتصادی و روانه شدن میلیاردهای اسلامی (۱۰ پول و برقراری دولاره «سوئیفت») و «همکاری صدها بانک آمریکایی» و اروپا و ایران را نداشتند! هیا هو و هیجان کاذب ناشی از «انعقاد تفاوقي هسته‌ای» به عنوان تنها راهکار خروج کشور از بن بست، به اندازه‌ای در فضای داخلی جامعه از سوی دولت و حمایتش طینان انداز شد که هشدار منتقدان مبنی بر اینکه میان «واقعیت برنامه» و آنچه در عمل تبلیغ شده ساختیتی وجود ندارد به گوش نمی‌رسید. «تمسخر»، «سکوت» و «خشمن» ۳ مؤلفه اصلی پاسخ‌هایی بودند که طرفداران برنامه خطاب به منتقدان مطرح می‌کردند.

تیترهای امروز

انتشار اخباری درباره آتش‌سوزی در یک ناو جنگی دیگر آمریکا

آتش افروز در آتش

صفحه ۷

فرمول کارچاق کنی!

وندۀ «وطن امروز» درباره عوّاقب قطع پخش
شیوه‌های بروون مرزی به خاطر اینباشت بدھی
در گفت و گو با ۲ کارشناس مطرح رسانه
جیب‌های خالی

«وطن امروز» گوارش می‌دهد
در سال هفتم ریاست جمهوری روحانی
نرخ هر دلار آمریکا به ۲۵ هزار تومان رسید
یعنی **۷ برابر نرخ دلار سال ۹۲**

حلیا

پاتولوژی بر جام از منظر سیاست داخلی

سیده فاطمه حسینی: ۵ سال از انعقاد توافق هسته‌ای میان ایران و اعضای +۵ می‌گذرد. هم‌اکنون با برچامی مواجه هستیم که دچار مرگ مغزی شده و عالم حیاتی حدائقی خود را نیز از دست داده است. البته هنوز همه اتصالات مربوط به این «توافق جوانمرگ» کشیده نشده و بانیان انعقاد آن نسبت به اعلام رسمی مرگ آن رضایت نداده‌اند. تا اینجا بماندا فارغ از تحلیل‌هایی که درباره آسیب‌های حقوقی سند بر جام و فراتر از آن، خوشبینی کاذب طرفاران «گفتمان مذاکره با غرب» و بانیان شکل‌گیری «اقتصاد تحریم محور» مطرح شده است، در بازخوانی سلسله رفتارهای تاثیرگذار بر حوزه سیاست داخلی کشور (در پیروسه برگزاری مذاکرات هسته‌ای و انعقاد بر جام از سال ۹۲ لازم است نکاتی را منظر قرار دهیم. یک نظریه برچسبزنی (Labeling Theory) یکی از تئوری‌های کاربردی در توجیه «قلیبتسازی» یا «یجاد هراس کاذب» در یک ساختار سیاسی-اجتماعی محسوب می‌شود. این نظریه که توسط «هاوارد سول بکر» و دیگر جامعه‌شناسان مشهور اراه و تشریح شده است، بخوبی نشان می‌دهد چگونه عده‌ای با چسباندن «برچسب منفی» به منتقدان، به اهداف کوتاه‌مدت خود دست پیدا می‌کنند. به نظری می‌رسد این تئوری قابلیت زیادی برای تشریح فضای داخلی کشور در دوران انعقاد بر جام دارد اما دولت یازدهم، در همان آغاز شکل‌گیری انتقادات دلسویزه و هشداردهنده‌ای که معطوف به سند بر جام و آسیب‌های بالقوه و بالفعل حقوقی آن بود، از منتقدان، تحت عنوان «لولواس» یا کرد متعاقباً، دولت با تصویرسازی کاذب از کسانی

که آنها را «دلوپاپس» می خواند، آنها را «کاسبان تحریرم»، «دروغگویان»، «افراد تندره»، «فراطیطون» و... نمیدند. این «برچسب‌ها» به اندازه‌ای از سوی جریان طرفدار برای گام دادن تکرار شد تا کلمه «دلوپاپس» به یک «کلیدوازه سلیمانی» و «بازارنده» در جامعه تبدیل شد.

در این تصویر مجازی، دلوپسان کسانی بودند که چشم دیدن بهبود اوضاع اقتصادی و رواهه شدن می‌لیلار دهارا (!) پول و برقراری دوباره «سویتقت» و «همکاری صدھا بانک آمریکائی» و اروپا با ایران را داشتند! هیا هو و هیجان کاذب ناشی از «اعقاد تفاوتف هسته‌ای» به عنوان تنها راهکار خروج کشور از بن بست، به اندازه‌ای در فضای داخلی جامعه از سوی دولت و حامیانش طنبین انداز شد که هشدار منتقدان مبنی بر اینکه میان «اوایعت بر جام» و آنچه در عمل تبلیغ شده سنتیخیتی وجود ندارد به گوش نرسید. «تمسخر»، «اسکوت» و «خشمن» ۳ مؤلفه‌ای اصلی پاسخ‌هایی بودند که طرفداران بر جام خطاب به منتقدان مطرح می‌کردند.